

Esa Lalli

Tulevaisuuden skenaariorio

Satuja ja satumaisia tarinoita.

Esa Lalli

Tulevaisuuden

Skenaario

Satuja ja tarinoita.

© 2018 Esa Lalli

Kustantaja: Books on Demand GmbH, Helsinki, Suomi

Valmistaja: Books on Demand GmbH, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-951-568-966-5

Prologi

Totuus / valhe / usko.

Kun poikani oli pieni koululainen, niin kerroin hänelle, että aurinko on oman aurinkokuntamme keskipiste joka pysyy paikallaan, kaikki muut aurinkokuntamme planeetat kiertävät sitä kukin omalla radallaan. Joten aurinko ei nouse eikä laske, vaan maapallo pyörii oman akselinsa ympäri, jolloin auringon säteet osuvat maan eri kohtiin vuorokauden eri aikojen mukaan.

Koulussa opettaja oli puhunut auringon nousuista ja laskuista, jolloin poikani oli alkanut selittämään asiaa niinkuin olin sen hänelle kertonut, mutta opettaja hämmästytti sellaista tarinaa niinkuin muutkin oppilaat. Opettajan mielestä selitys oli ihan hullu ja mieletön, joten opettaja alkoi muiden oppilaiden kanssa kiusoittelemaan poikaani. Kotiin tultuaan poika kertoi äidilleen mitä

koulussa oli tapahtunut. Nyt puolestaan vaimoni oli minulle vihainen, kun tuollaisia höpöjä opetan. Nyt poikani ei ollut enään varma puhuiko isä totta vai valehteliko? Joten pojan usko isäänsä horjui.

Tästä huomaamme, että totuus ja usko saivat kovan kolauksen, mutta valhe sai riemuvoiton.

Sen tähden en enää puhu totuudesta, valheesta enkä uskosta mitään, vaan kerron vain satuja. Sadut ovat satuja, niitä ei kukaan usko, vai voiko joku uskoa niitä jopa faktoiksi. Kaikki keksityt tarinat ovat satuja, vaikka niille annet-taisiinkin joku muu nimi. Kuitenkin sadut voivat sisältää jonkin opetuksen.

Somerolla 2018.

Esa Aatos Lalli.

Sadunkertoja.

Näkymätön lapsi

Nimeni on Oskari Oikukas. Seitsemän vuotiaana aloitin koulunkäynnin kirkonkylän koulussa. Isä oli kuollut jossakin työtapaturmassa, joten isän auto jäi äidille, jolla hän vei minut aamuisin kouluun ja haki koulupäivän päättyessä pois Välillä kotimatalla poikkesimme kunnan kirjastoon, josta äiti lainasi itselleen jotain lukemista ja minulle kuvallisia satukirjoja. Satukirjat herättivät mielikuvitukseni niin, että itsekin aloin keksiä uusia satuja. Mielikuviutus onkin jokaiselle tärkeä voimavara ja uusien ratkaisujen keksimisien edellytys.

*Koulussa olin näkymätön lapsi. Näkymätön lapsi on sellainen, joka ei ole missään erityisen hyvä, eikä huonokaan. Ei tyrkytä itseään esille, eikä vetäydy aivan omaan yksinäisyyteensä, eikä poikkea mitenkään keski-
veto lapsesta. Sellainen keski-
veto lapsista. Sellainen keski-
veto joka ei mitenkään*

kiinnostosta toisia. Luokassa opettaja kysyi minultakin aina välillä jotain, ilmeisesti osasin antaa toivotunlaisen vastauksen, joten se ei mitenkään hetkauttanut. Tuskinpa opettaja edes muisti, mitä oli minulta kysynyt. Olin muiden oppilaiden silmissä niin näkymätön, ettei minua koskaan kiúsattu mistään asiasta. Minulla ei ollut erityisiä ystäviä, eikä vihamiehiä. Olin vain yksi oppilas muiden joukossa. Vähitellen oivalsin tilanteen. Se ei tehnyt minua sen enempää iloiseksi tai surulliseksi, vaan oli sopeuduttava siihen. Myöhemmin opin käyttämään näkymättömyyttäni hyödyksi monin tavoin.

Näkymätön auto

Kun tulin vähän vanhemmaksi, niin äiti alkoi opettamaan minua autolla ajamaan. Ajelimme syrjäisiä sivuteitä pitkin ja niin opin vähitellen hallitsemaan auton. Koska minulla ei ollut ajokorttia, ei edea harjoittelulupaa, niin tein autosta näkymäyyömän. Näkymätön auto on sellainen joka on niin tavallisen näköinen ettei siihen kukaan kiinnitä huomiotaan. Ei ole aivan uusi eikä kovin vanhakaan. On väriltään tavanomainen, vähän pölystä harmaa. Ei aja ylinopeutta, eikä turhaan hidastele, vaan sopeutuu muuhun liikenteeseen. Silloin silminnäkiäjät eivät osaa tarkasti kertoa millainen auto oli ajanut ohi.

Näytelmäkerho

Kirkonkylällä alkoi toimia myös näytelmäkerho, johon minäkin osallistuin. Minusta tuli järjestelijä, joka vaihtoi tarvittaessa kulissit tai teki jotain muuta kulissien takaista sinänsä tärkeää työtä. Joten olin sielläkin näkymätön. Opin kuitenkin näyttelemisen ja maskeerauksen alkeita. Ohjaajana toimi eläkkeelle jäänyt näyttelijä. Ensimmäiseksi harjoitus näytelmäksi hän valitsi helpon, lyhyen näytelmän, joka oli kestoltaan vain 30 minuuttinen. Ohjaaja halusi kuitenkin vähintään tunnin mittaisen ohjelman, joten aloimme kehitellä erilaisia sketsejä ja vitsejä kerrottavaksi.

Minä annoin omia vihjeitä taustalta. Ehdotin, että esitetään sketsit ensin ja sitten pienen väliajan jälkeen vasta varsinainen näytelmä. Väliajalla myymme kahvia ja virvokkeita.

Ehdotus otettiin innokkaasti vastaan, mutta huomasin harmikseni, että muut omivat ideani itselleen. Harmini haihtui kun oivalsin, että minulla on synnynnäinen manipuloinnin lahja, jolla voin hienovaraisesti ohjailla toisia haluamaani suuntaan. Mainosmiehet sanovat sellaista toimintaa ”korvamatujen viljelyksi”. Korvamatot ovat sellaisia sanoja joita ei tietoisesti kuule tai havaitse, mutta alitajunta poimii ne. Aivoissa aikansa muhittuaan ne suorittavat toivotunlaisia kytkentöjä, jolloin mainoksen tai muut tiedot tulevat osaksi henkilön ajatusmaailmaa.

On melkoisen ihmeellistä, että ei kuule kaikkia sanoja joita sanotaan keskustelujen aikana, vaan aivot valikoivat tietoja ja analysoivat niitä, vaikka emme niitä tietoisesti ajattele. Tämä mahdollistaa aivojen ”huijaamisen”. Myös nopeasti ohikitävät kuvat toimivat samalla tavalla.

Imitaattori.

Aloin myös harjoittelemaan imitoimista, eli matkimaan toisia ihmisiä. Olin kuitenkin liian ujo ja arka niitä julkisesti esittämään. Ainoastaan äidilleni niitä esitin. Esimerkiksi kunnanjohtaja on sellainen persoona jota on helppo matkia. Ne huvittavat häntä suuresti. Kirkonkylällä asusti myös eräs kehitysvammainen poika. Harjoittelin imitoimaan häntäkin. Vaikka tavallisesti äiti aina nauroi esityksilleni, niin tämän kehitysvammaisen matkimista hän kauhistui ja vihaisena torui minua vammaisen pilkkaamisesta. Yritin kyllä vakuuttaa ettei tarkoitukseni ollut pilkata. Käpeissäni lähdin ongelle. Onkiessani aloin muistella lapsena lukemiani satuja. Hämmästyin, kun en enää muistanut yhtään satua kokonaan, ainoastaan lyhyitä lauseen pätkiä. Mieleeni tuli eräs loru, sen keksin ihan itse.

Sauna.

Saunassa kuumaa, siinäpä huumaa.

Keittipä löylyä vielä kerran,

siinäpä kiire tuli herran.

Sangosta vettä päällensä kaatoi.

Vesi oli kylmää, siitä hän mylvää.

Eukko jo huusi, tuki jo suusi.

Eukko jo rientää , kahvia keittää,

ukkonsa killuttimetkin hän peittää

Teini ikä

Kun tulin teini ikään, aloin kulkukauppiaan jaloon ammattiin. Myin monenlaista tavaraa ovelta ovelle. Silloin oivalsin kuinka hyödyllistä oli ollut satukirjojen lukeminen. Nyt minä tässä uudessa työssäni osasin hyödyntää satujen taikaa ja osasin upeasti mainostaa myynnissä olevia tuotteita. Kun uskoo itse omiin satuihin, niin myönteinen ajatus välittyy myös ostajallekin.

Sen ovat oivaltaneet monet poliitikotkin. Satuja kertomalla he saavat ihmiset äänestämään heitä. Kyöty on molemminpuolinen. Politikko saa hyväpalkkaisen viran ja äänestäjä saa unelmia.

Äänestäjät ovat tottuneet siihen, etteivät unelmat aina toteudu. Ovat myös tottuneet siihenkin, että politikko voi kääntää takkinsa tai vaihtaa sen kokonaan uuteen.

Alokas

Vihdoin tulin siihen ikään, että minutkin kutsuttiin sotaväkeen. Kutsunnoissa oli lääkärin tarkastus, jossa tutkittiin fyysinen ja henkinen kunto ja sopeutuuvuus asepalvelukseen. Yritin esittää varovaisesti kehitysvammaista, mutta en uskaltanut aivan riittävästi teeskennellä. Se sai tutkijat kuitenkin vähän epävarmoiksi henkisestä tilastani. Päättivät kuitenkin ottaa minut koe-gjalle. En tiedä mitä he kirjoittivat papereihinsa. Näin minut passitettiin ulkomeren saareen alokkaaksi. Koska olin kutsunnoissa pelännyt liikaa, niin en saanut tutkijoita täysin vakuuttuneiksi, mutta ehkä lähetin jonkinlaisen ”korpamaddon” heidän korviinsa.

Nyt kun olin rauhoittunut, niin osasin hallita paremmin näyttelijä taitojani ja esitin kehitysvammaista jonka tila pahenee sotaväessä. Sota-aikana olisin ollut varsin kelvollinen eturintamalle, mutta näin rauhan aikana

minusta oli enemmän harmia kuin hyötyä, joten minut päästettiin kotiin lyhyen koeajan jälkeen.

Niin pääsin takaisin äitini luokse asumaan.

Työhön halukas

18 vuotta täytettyäni ilmoittauduin myös työnvälityksessä työhön halukkaaksi. Siellä ne kyselivät mitä olin opiskellut ja mitä töitä olin tehnyt ja mitä osaan. Kerroin käyneeni 9 vuotta peruskoulua ja ollut ongella kalastamassa sekä metsästä poiminut sieniä ja marjoja sekä pilkkonut polttopuuta äidilleni talven varalle. Välillä kitkenyt rikkaruohoja juurespenkistä. Ja olen ollut muutenkin äidin apuna.

Eivät heti keksineet minulle sopivaa työtä, ehdottivat vain ammattikouluun menemistä tai ainakin johonkin

Tulevaisuuden skenaario on sadunomainen kertomus siitä mitä saattaa tulevaisuudessa tapahtua kun ahneus ja vallanhimo tuhoaa yhteiskunnat. Kirja sisältää myös selviä satuja, kuten: Sauna, Muna Liisa, Pullon henki, Merikapteeni, Köyhä nuorimies ja Kerrostalo yksiö.

BoD^{TM}
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi